

Vrije huidtransplantatie

Het uitvoerig artikel over dit onderwerp van collega HUFFSTADT (1975) zij voor ondergetekende aanleiding voor enkele opmerkingen.

Het is begrijpelijk, dat hij niet ingenomen is met gebruikelijke termen als „het aanslaan” en „het pakken” van het transplantaat in geval van een gunstig resultaat van de ingreep. Hij wil daarom liever spreken van ingroei en ingroeien als doel van zijn handelen ter zake. Doch geeft hij daarmee de werkelijke gang van zaken beter weer? Zou men niet juist de gang van zaken kunnen aanduiden met de woorden *aangroeien* en *aangroei*, Latijn *accrescere* en *accretio*? Met *aangroeien* en *aangroei* is bedoeld aan iets vast groeien, dat wil zeggen: aan de wondranden en aan het wondvlak. *Ingroeien* betekent daarentegen *in het weefsel* vast raken of opgenomen worden, zoals een vreemd lichaam in het weefsel, zelfs diep in het weefsel, kan vast raken. Ik vraag mij dus af of men niet beter voor het gewenste resultaat kan gewagen van *aangroei* dan van *ingroei*.

Bovendien had HUFFSTADT m.i. in zijn uitvoerig betoog van wat meer historisch besef blijk kunnen geven. Mijn leermeester FEDOR KRAUSE, destijds te Altona, sedert 1900 te Berlijn, heeft reeds in 1893 zijn uitkomsten met vrije huidtransplantatie gepubliceerd alsmede de denkbeelden, die daarbij door hem werden gekoesterd. Wij staan toch op de schouders van degenen, die ons zijn voorgegaan. En op bl. 593 laatste alinea in zake epitheelilandjes had de naam van REVERDIN genoemd kunnen worden. Maar is geschiedenis der geneeskunde voor velen geen braakliggend terrein (*terra incognita*)?

BERICHTEN

Binnenland

Gebruiksaanwijzing op recepten; wetswijziging in voorbereiding. — De gewoonte op recepten met de aanduiding „U.C.”, „gebruik bekend”, of „als voren” te volstaan, heeft in de praktijk tot soms gevaarlijke vergissingen aanleiding gegeven, vooral wanneer verschillende medicamenten tegelijkertijd worden voorgeschreven. In een rondschriven van het Staatstoezicht op de Volksgezondheid, gedateerd 29 april 1975, hebben de Geneeskundig Hoofdinspecteur en de Hoofdinspecteur voor de geneesmiddelen, alle artsen en gevestigde apothekers nog eens op het hart gedrukt dergelijke tot misverstand leidende onduidelijkheden te vermijden, door altijd volledig de gebruiksaanwijzing op recepten resp. etiketten aan te geven. Zij herinneren aan art. 8 van de Wet regelend de uitoefening van de geneeskunst, waarin is bepaald dat op een recept „de wijze van gebruik” moet worden vermeld. Globale aanduidingen zoals „gebruik bekend” voldoen hieraan naar hun mening niet. Een desbetreffend voorstel tot wetswijziging is aan de volksvertegenwoordiging voorgelegd. Hangende de behandeling daarvan doen de hoofdinspecteurs een beroep op artsen en apothekers voortaan terzake volledigheid te betrachten; de apotheker behoort contact op te nemen met de voorschrijvende arts, indien de gebruiksaanwijzing op dit punt te kort mocht schieten.

VERENIGINGSNIEUWS

Het Bestuur van de Nederlandse Vereniging voor Radio-

Literatuur: HUFFSTADT, A. J. C. (1975) *Ned. T. Geneesk.* 119, 589.

Nijmegen, april 1975

J. E. SCHULTE

Over de terminologie „ingroeien” en „aangroeien” kan men verschillende opvattingen huldigen. *Aangroei*, bedoeld als „aan iets vast groeien” is als begrip zeker acceptabel. De biologische gebeurtenissen die daarbij een belangrijke rol spelen zijn echter gekenmerkt door „ingroeiprocessen”. Granulatieweefsel-knopjes groeien het transplantaat binnen, zorgen voor het tot stand komen van een nieuwe circulatie en het overleven van het getransplanteerde weefsel.

Over de geschiedenis van de weefseltransplantaties is zeer veel geschreven. Het zou niet passen in dit artikel daar uitvoerig op in te gaan. Deze mededeling is bedoeld ter ondersteuning van de begrippen die in het stuk over de behandeling van patiënten met brandwonden worden gebruikt. Het uitsluitend vermelden van de namen REVERDIN en KRAUSE zou tekort doen aan vele andere vroegere werkers op het gebied van de transplantatie.

Ik ben het geheel eens met collega SCHULTE dat in onze medische denk- en doewereld niet voldoende ruimte wordt vrij gehouden voor de studie van de geschiedenis. In verband met de brandwonden — en dus ook met de huidtransplantaties — is in Groningen een historische studie in bewerking.

Groningen, april 1975

A. J. C. HUFFSTADT

logie is na een recente wijziging thans als volgt samengesteld: A. M. SMEETS, voorzitter; Dr. A. H. KEYSER, vicevoorzitter; Dr. J. M. H. BLOM, secretaris; H. G. ZIJLSTRA, 2e secretaris (Suderheide 14, Drachten, tel. 05120-13172); Dr. N. J. M. AARTS, penningmeester.

CONGRESSEN, VERGADERINGEN, CURSUSSEN

Van Hoytema cursus over Homofilie. — Op woensdag 28 en op donderdag 29 mei a.s. zal op de Technische Hogeschool Twente, in het campuscentrum „De Vrijhof” een eendaagse cursus worden gehouden over Homofilie. Op beide dagen wordt hetzelfde programma geboden, onder voorzitterschap van H. M. GREEBE, zenuwarts te Enschede. De cursus is vooral bestemd voor huisartsen; het aantal deelnemers is op maximaal 150 per cursusdag gesteld.

Als deskundigen zijn uitgenodigd: Ds. A. J. R. BRUS-SAARD (’s-Gravenhage), Mr. F. E. FRENKEL (Juridische Faculteit van de Erasmus Universiteit te Rotterdam), Mevrouw Drs. S. MEILOF-OONK (sociaal psychologe te Amsterdam), Dr. W. J. SENGERS (Afdeling Praeventieve en Sociale Psychiatrie van de Erasmus Universiteit te Rotterdam), Mevrouw J. SWIEBEL (politicologe te Bussum), F. WAFELBAKKER, arts (Ministerie van Volksgezondheid en Milieuhygiëne te Leidschendam), C. A. A. BRANDS (huisarts te Enschede), B. SEGOND VON BANCHET (Werkgroep C.O.C. Afd. Enschede-Twente), J. DE WAARD, arts (Enschede).

Er zullen discussiegroepen worden gevormd onder leiding van een gespreksleider en een vormingsleider van het C.O.C.